GODEFRIDUS ADMONTENSIS
2. Hälfte 12. Jh. Seite 64r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25959
Copyright: Admont, Benediktinerstift

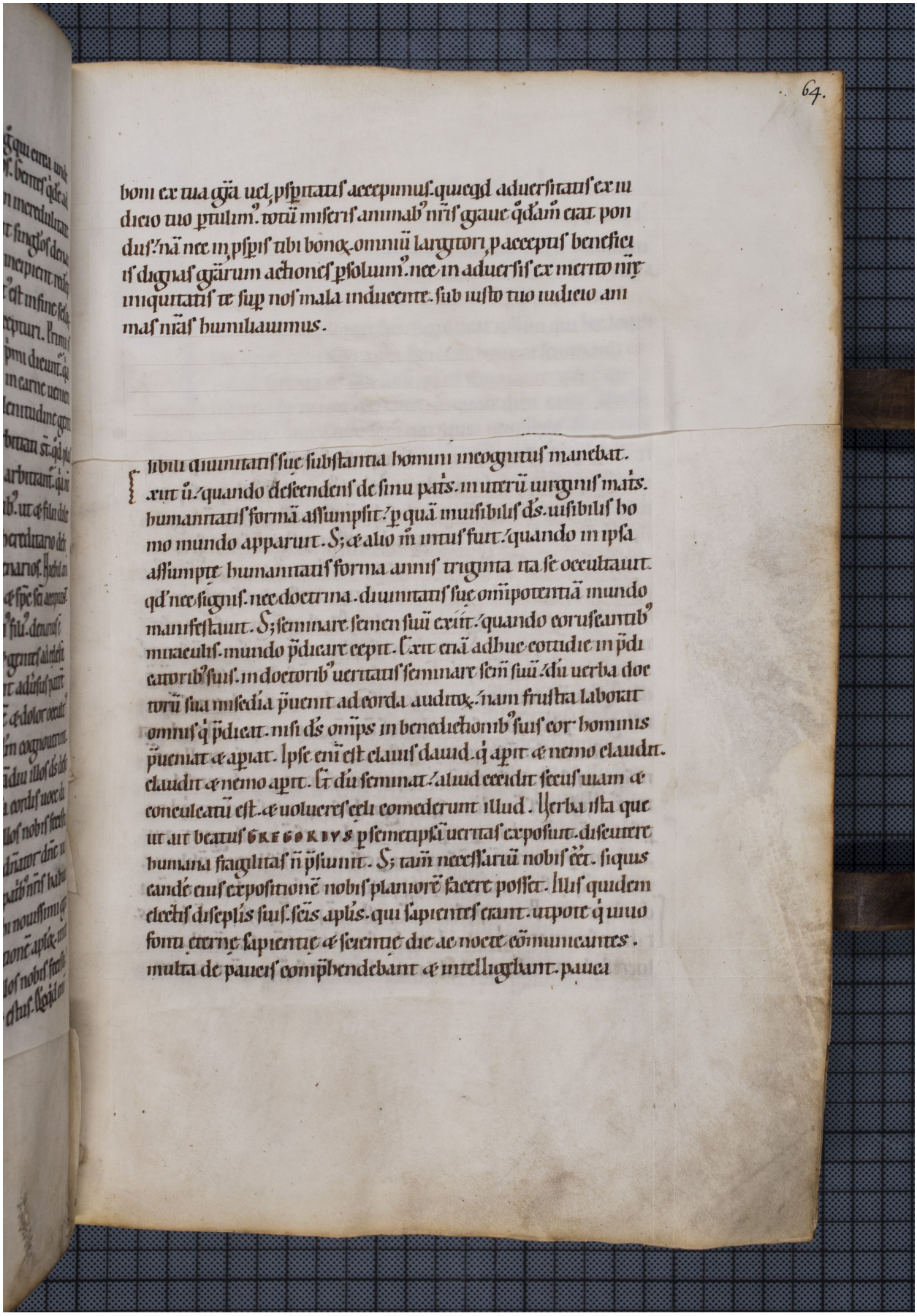

boni ex tua gr̄a uel psp̄itatis accepimus. quicqd aduersitatis ex iu
dicio tuo ꝑtulim⁹. totū miseris animab⁹ nr̄is graue q̄dam̄ erat pon
dus. nā nec in psp̄is tibi bonoꝝ omniū largitori, p acceptis benefici
is dignas gr̄arum actiones ꝑsoluim⁹. nec in aduersis ex merito nr̄ę
iniquitatis te sup nos mala inducente. sub iusto tuo iudicio ani
mas nr̄as humiliauimus.

sibili diuinitatis suę substantia homini incognitus manebat.
Exiit ū. quando descendens de sinu patris. in uterū uirginis matris.
humanitatis formā assumpsit. ꝑ quā inuisibilis ds. uisibilis ho
mo mundo apparuit. S; & alio m̄ intus fuit. quando in ipsa
assumptę humanitatis forma annis triginta ita se occultauit.
qd nec signis. nec doctrina. diuinitatis suę omīpotentiā mundo
manifestauit. S; seminare semen suū exiit. quando coruscantib⁹
miraculis. mundo p̄dicare cepit. Exit etiā adhuc cottidie in p̄di
catorib⁹ suis. in doctorib⁹ ueritatis seminare sem̄ suū. dū uerba doc
torū sua misedia p̄uenit ad corda auditoꝝ. nam frustra laborat
omnis q̄ p̄dicat. nisi ds omīps in benedictionib⁹ suis cor hominis
p̄ueniat & apiat. Ipse enī est clauis dauid. q̄ apit & nemo claudit.
claudit & nemo apit. Et dū seminat. aliud cecidit secus uiam &
conculcatū est. & uolucres cęli comederunt illud. Uerba ista que
ut ait beatus GREGORIVS ꝑ semetipsā ueritas exposuit. discutere
humana fragilitas n̄ p̄sumit. S; tam̄ necessariū nobis ēēt. siquis
candē eius expositionē nobis planiorē facere posset. Illis quidem
electis discipl̄is suis. scīs apl̄is. qui sapientes erant. utpote q̄ uiuo
fonti ęternę sapientię & scientię die ac nocte cōmunicantes.
multa de paucis comp̄hendebant & intelligebant. pauca